Gönül Köprüsü

Şiir Dergisi

Nisan - Mayıs – Haziran 2026 Yıl: 2 Sayı: 8

DİNÎ - TASAVVUFÎ HALK ŞİİRİ

İlahi, Naat, Kaside, Nefes, Şathiye, Devriye Nutuk, Hulafai Raşidin

*** Dr. Osman Akçay *Ahmet Ayhan Sağır *Ahmet Kara * Aslı Kurukaya**
*** Âşık Mahmut Çelikgün * Bülent Arkan * Enver Özçağlayan * Halil İbrahim Meral**
*** Hayrullah Değerli * Hızır İrfan Önder * İbrahim Şaşma * İdris Esen**
*** İhsan Fatih Polat * Kemal Doğanay * Mehmet Akif Güngör * Muhammet Çal**
*** Murat Kahraman * Nevzat Köksüz * Nezahat Yıldız Kaya * Nurgül Kaynar Yüce**
*** Nuriye Akyol * Oktay Güvener * Özkan Demir * Ramazan Yıldız *Sakin Karakaş**
*** Sennur Mutlugil * Suphi Sekü * Şentürk Dursun * Şükrü Atay**

İmtiyaz Sahibi ve

Genel Yayın Yönetmeni

Dr. Osman AKÇAY

Editör ve Tasarım

Dr. Osman AKÇAY

Yayın Kurulu

Dr. Osman AKÇAY

Bülent ARKAN

Şükrü ATAY

Ayhan Sağır

Hayrullah Değerli

Halil İbrahim Meral

Son Okuma

Murat KAHRAMAN

İletişim

gonulkoprusudergisi@gmail.com

Eserlerin hukukî sorumluluğu tamamen şairlerine aittir. Gönül Köprüsü Şiir Dergisi'nden yapılan alıntılarda kaynak gösterilmesi zorunludur.

BU SAYIDA/ SAYFA

Dört Halife/ 3
Sadakatin Zirvesi/ 3
Adaletin Mührü/ 3
Edebin Timsali/ 3
İlmin Kapısı/ 4
Deneysel Şiir/ 4
Her Vadide/ 5
Kaderin Cilvesi/ 5
Sezar'a Mezar Olmuş/ 5
Neye Hırsın Varsa/ 5
Belde-i Tahammül/ 5
Yâ Rasûlallâh/ 6
Bu Gece/ 6
Bayramda/ 7
Kadir Gecemiz/ 8
Ağlayamadım/ 9
Veresiye Defteri/ 9
Gider Defteri/ 10
Allah Bilsin/ 10
Aşk İle Eyvallah/ 11
Tefekkür/ 11
Yegâne Yâr/ 12
Hayat Serüveni/ 12
Dön Gel/13
Hak Yolunda/ 13
Besmele/ 13
Kayboluşlar/ 14
Mevsim Bitiyor/ 14
İmtihan Dünyası/ 15
Aşkı Anlamak/ 16
Senin Aşkın Var/ 16
Zafer Yolu/ 17
Naçizane Bir Kul/ 17
Ayırma Beni/ 18
Nafile/ 18
Ey Sevgili/ 19
Nerde Arayayım /19
Nida/ 20
Tekâmül/ 20
Hırs/ 20
İhsan ve İnsan/ 21
Güne Dair/ 21
Çeşm-i Ömrüm/ 22
Mâh'Sen/ 22
Âşıklık Yanmaktır/ 23
Beri Gel Şâhım/ 23
Ey Gönül/ 23
Neylesin/ 24
Gönül Tezgâhında/ 24
Ahkâmı Onda/ 25
Maksadı Unutma/ 25
Bizden Yana/ 26
Karınca/ 26
Gönül/ 26
İtirafım Efendime/ 27
Nefis Muhasebesi/ 28
Bir Gün/ 28
Tercih/ 29
Merdane Gerek/ 29
Hesabı Yok/30
Dilekçe/ 30
Sultanım/ 31
Yüce Peygamber/ 31
Güzel İnsan/ 32
Sevgiden Haber/ 32
Ölüm/ 33
Sine Sine/ 33
Ya Rab/ 34
Bugün Cuma/ 34
Aşkın Sırrı/ 35
Öldüğünde Anlarsın/ 35
Mecnun'un Leylası/ 36
Adalet/ 36
Dünya Durağı/ 37
Lâ Tahzen/ 37

KİTAP TANITIMI: OSMAN AKÇAY BÜTÜN ŞİİRLERİ/ 38-39

KİTAP TANITIMI: GÖNÜL KÖPRÜSÜ ŞİİR ANTOLOJİLERİ/ 40-41

DR.OSMAN AKÇAY
(SEĞMENOĞLU)

Dört Halife –Hulafai-i Raşidin

Sadakatin Zirvesi - Hazreti Ebubekir

Sadakat ikliminde, sönmeyen bir yıldızdır
Peygamber'in dostudur, demeyin o yalnızdır
Malını mülkünü hep, İslam yoluna serdi
Rabb'ine kul olarak, tek muradına erdi

Mağaranın içinde, "ikincinin ikisi"
Korkuyu sildi attı, o mübarek nefesi
Sıddîkiyet mührünü, vurdu kalbin içine
Asla şüphe düşmedi, sarsılmaz bilincine

Miraç'tan haber geldi: "O dediyse doğrudur"
Onun bütün hayatı, baştanbaşa bir nurdur
Mekke'den Medine'ye, bir kutlu iz bıraktı
Şirkin karanlığını, iman nuruyla yaktı

Cömertlikte bir derya, ne varsa verdi gitti
Geride Allah dedi, bir de Resulü yetti
Yetimi ve öksüzü, merhametle kucaklar
Onun şefkat eliyle, ısındı tüm ocaklar

İslam'ın sancağını, en ön safta o tuttu
Dünyalık ne var ise, bir çırpıda unuttu
Halifenin ilkidir, adaleti rehberdir
O'na en yakın olan, bu ümmete önderdir

İslam sevdası onda bitmez bir yolculuktur
Ebubekir yolunda, ölmek bir mutluluktur
Gözyaşıyla sulanan, o sönmez iman bağı
Sıddîk'ın gölgesidir, İslam'ın yüce dağı

Adaletin Mührü – Hazreti Ömer

Geceleri uykusuz, sokaklarda bir gölge
Sırtında un çuvalı, gezerdi bölge bölge
Kenar-ı Dicle'de bir kurt aşırsa koyunu
Hesabını verir de, eğmez asla boynunu

Kıyam etse heybeti, şan verir Müslimlere
Hakk'ın keskin kılıcı, dert olur zalimlere
Makamı sarsılsa da, adaletten sapmazdı
Evladı olsa bile, haktan hata yapmazdı

Elinde bir asa var, hakikate rehberdir
Korkusuzca haykıran, her işi muteberdir
Kayser'in tahtı çöker, Kisra'nın tacı solar
Onun adaletiyle, gönlüne huzur dolar

Müminlerin emiri, sade bir hasır üstte
Gözü yaşlı beklerdi, her gece o nöbette
Sordu: Benden sonra kim, hakkı tutup kaldırır
Adı bile dünyaya, hâlâ dersler aldırır

Mihrapta bir feryat var, adalet mülke temel
Hırkasındaki yama, bütün dünyaya bedel
Zulme karşı bir kale, mazluma bir sığınak
Güneş gibi doğardı, o kararınca afak

Ne saraya meyletti, ne kibre oldu esir
Dünya malı katiyen, etmedi ona tesir
Gökler şahitlik eder, o adil nidasına
Selam olsun İslam'ın, o adil dehasına

Edebin Timsali - Hazreti Osman

Melekler hayâ etti, onun edep halinden
Hikmetler dökülürdü, o mübarek dilinden
Cömertlik deryasında, akıp giden bir seldi
İslam'ın zor gününde, hep dağıtan bir eldi

Cahiliyye devrinde, yoktu inkâr içinde
Hilafet hırkasını, giydi vakar içinde
Zinnureyn sıfatıyla, iki nuru bağladı
Onun narin yüreği, Hak aşkıyla çağladı

Hayâ mülkünde sultan, edebi bir kaledir
Yüzündeki asalet, sanki birer haledir
Ordular kuşanırken, vakfetti tüm varını
Düşünmedi canını, düşünmedi yarını

Sükûtu bir ders idi, vakarı birer derya
Mala hiç meyletmedi, onun derdiydi ihya
Gözyaşıyla yıkadı, o kutsal sayfaları
Rızaya azık yaptı, çektiği cefaları

Rûme'nin berrak suyu, ümmetin öz malıydı
Cennetle müjdelenen, nurdan bir gül dalıydı
Kur'an'ın hamisidir, her harfinde bir emek
Müminlere huzurdur Hak yolunda can vermek

Şehadet şerbetini, Mushaf başında içti
Dünyanın çöplüğünden, baki bir mülke geçti
Osman'ı sevmeyenler, derin gaflet içinde
Mümin kanı dökenler, şimdi neyin kininde?

DR.OSMAN AKÇAY
(SEĞMENOĞLU)

İlmin Kapısı - Hazreti Ali

İlmin şehri Resul'dür, Ali ise kapısı
Takvayla mühürlenmiş, onun ruhsal yapısı
Kâbe'nin sinesinde, doğan o şanlı aslan
Zulme karşı bir settir, onun yoluna yaslan

Zülfikar'ın sahibi, Haydar-ı Kerrar odur
Gaza meydanlarında, parıldayan bir nurdur
Korku nedir bilmedi, yattı nurlu yatağa
Canını feda kıldı, o mübarek ocağa

Fâtıma'nın eşidir, Hasan Hüseyin canı
Âl-i Abâ içinde, en şerefli nişanı
Yoksulun sofrasında, bir lokma ekmek oldu
Onun adaletinden, tüm cihan huzur buldu

"Ben ilmin kölesiyim", diyen o yüce sultan
Hatiplerin şahıdır, dile gelince irfan
Yedi iklim içinde, yankılanır avazı
Müminlerin gönlünde, bitmez onun niyazı

Hendek'te ve Hayber'de, bükülmedi bileği
Yalnız Hak rızasıydı, her işinde dileği
Şahadet kucakladı, mihrabın tam başında
İslam'ın mührü vardı, ömrünün her yaşında

Seğmenoğlu; Ali'siz, bu yol eksik kalacak
Gönüller onun ile, Hak aşkına dalacak
Gül bahçesi içinde, solmayan bir çiçektir
Onu seven yürekler, vuslata erecektir

Deneysel Şiir- Fibonacci Dizisi Tekniği - Hû

Dur
Dost
Zaman
Bir sarkaç
Sonsuza vuran
Sayılar kalbimde düğüm
Mantık süzgecinden sızan damla misali
Formüller içinde kaybolmuş bir ruhun en derin geometrisinde
Bir aşkın türevini alırken eksilen her parçanın koordinat düzlemindeki yankısıdır şimdi hayat
Kâinatın tüm sonsuz denklemlerini tek bir noktada toplayan Rabbin yazdığı algoritma uyarınca, hücrelerimizde kusursuz senfoni içinde dans eder moleküller
Bizlerse sadece birer değişkeniz, sonucu önceden belirlenmiş ama hesaplanması asırlar sürecek olan o büyük mutlakıyetin matematiksel yansımasında
İntegral sınırlarında ölüme hapsolmuş yerini bul, limitin içinde kaybolan o kadim sessizlikte
Ruhtan düşen ışığın, altın oranla buluşma anıdır sonsuzluk
Tüm noktalar birleşir sade bir bakışta
Cebir susar, kalp konuşur
Derin bir sükût
Bir nefes
Vuslat
Hiç
Hû

İDRİS ESEN

Her Vadide Kırk Nedâmet

Gel infak et halef gelir
İmsak etme telef gelir
Va'd'ullâh'ta hilâf olmaz
Elf verirsen âlâf gelir

Nefis bir muzırr melânet
Ne söz dinler ne melâmet
Dövünerek terk eylersin
Her vadide kırk nedâmet

Hayr u hasenat seçilsin
Yoksula esvap biçilsin
Hubb-i dehri at kalbinden
Hubbullâh'a yol geçilsin

Kaderin Cilvesi

Her insan aklının peşinden koşar
Bir hayat tarzına tutunup yaşar
Bazen ırmaklarda sel olur taşar
Bazen hayallerle zirveler aşar
Kaderin cilvesi ters köşe yapar
Yokuşları geçer düz yolda şaşar

Nefsine ram olur eskiyi deşer
Gün gelir hasmına tuzaklar döşer
Kaderin cilvesi ters köşe yapar
Kurduğu tuzağa kendisi düşer
Va'z-u-nasihatle pişmeyen beşer
Hayat kavgasıyla gün gelir pişer

Sezar'a Mezar Olmuş

Romalı bir ser asker, dünyaya Sezar olmuş
Fethetmiş diyar diyar, âlemi gezer olmuş
Ne atı tökezlemiş, ne başına taş değmiş
Dostların hıyaneti, Sezar'a mezar olmuş

Neye Hırsın Varsa İmtihan Ondan

İnsan üryan gelir, bâğ-ı canandan
İlk kısmetler konar, zıbından, dondan
Saraylar kurulur, çamurdan, kumdan
Her kul mahzun göçer, fâni dünyadan
Neye hırsın varsa, ... imtihan ondan
İhtiras insanda, azgın küheylân
Dert keder savrulur, mâziden, andan
Biraz maldan, candan, sevdadan, yârdan
Korkmayan kul yoktur, bu zor sınavdan
Neye hırsın varsa, ... imtihan ondan
Tel tel günah yağar, lisandan, zandan
Şekvâ, gıybet uçar, hancıdan, handan
Zillete katlanır, şöhretten, şandan
Hem de pay istersin, bin bir elvandan
Neye hırsın varsa, imtihan ondan

Belde-i Tahammül

Dâr-ı sâbirînde otağ kurulmaz
Erbâb-ı sabûrda melel görülmez
Bezm-i zâkirînde sual sorulmaz
Belde-i tahammül, bir belde-i hamd
Erenler bu mülkte cûştan yorulmaz

MURAT KAHRAMAN
(MURÂDÎ)

Yâ Rasûlallâh!

Keşke ben de senin zamanlarında
Yaşamış olsaydım yâ Rasûlallâh!
Seni yok sayanlar bu anlarımda
Yok saydım onları yâ Rasûlallâh!

Küfrü inâdî'dir bu adam olmaz
Şarampole düşer hiç yola gelmez
Ne kadar var imiş kendini bilmez
Densizi yok saydım yâ Rasûlallâh!

Gelen yazıları pano asmıştır
Noter gibi durup mühür basmıştır
Yirmi üç yıl konuşmadan susmuştur
Diyeni yok saydım yâ Rasûlallâh!

İşleri insanın neslini yakma
Amaçları nifak tohumu ekme
Büyük laflar edip hem büyük lokma
Yiyeni yok saydım yâ Rasûlallâh!

Cezadan da sakınmıyor gözünü
Çoğa talip istemezler azını
Necasette idrar ile yüzünü
Yuyanı yok saydım yâ Rasûlallâh!

Tehlikeli koştururlar atları
Sayıyorlar cehennemde katları
Seni geçip milyon yıllık putları
Duyanı yok saydım yâ Rasûlallâh!

Bu Gece

Işıl ışıl parlar her yan bu gece
Sefalar sürüyor devran bu gece
Bin yıldan hayırlı bir ân bu gece
Cismâna verilen pür can bu gece
Buhranı nûr eden bürhân bu gece
Hakk'tan nazil olan Kur'an bu gece.

Evrenin esrârı ayân bu gece
Kapalı gözlere ziyan bu gece
Uyanık olmalı duyan bu gece
Âyât-ı Beyyinat beyan bu gece
Kurtulur Kur'an'a uyan bu gece
Bir baştan bir başa şayan bu gece.

Ruhla konuşuyor iman bu gece
Yeniden yazılır ferman bu gece
Yoktur mağfirete güman bu gece
Canların derdine derman bu gece
Dilemeli Hakk'tan eman bu gece
Fecre kadar durur zaman bu gece.

MURAT KAHRAMAN
(MURÂDÎ)

Bayramda Da Neler Oldu

Ağlayan çocuklar olduğu yerde
Eğlenceler biraz ar'dı bayramda.
Devletler çaresiz kaldılar derde
Garibana hayat zordu bayramda.

Çaresiz oturup yerimde kaldım
Azıcık daraldım zor nefes aldım
Ahvâli düşünüp pek mahzun oldum
Benim için zaman durdu bayramda.

Önce bizi atalete saldılar
Kuduz gibi hanelere daldılar
Ehli-i salip birleştiler geldiler
Başımıza çorap ördü bayramda.

Yanı başımızda ateş çemberi
Yanıyordu seksen seneden beri
Harem-i Şerifler bir yangın yeri
Zulüm ve katliam sürdü bayramda.

Kutsal emaneti en üstte tutmak
Gerekir zamana değerler katmak
İnsaniyet değil yan gelip yatmak
Avuçları yakan kordu bayramda.

Bu işin sırrını bilmez ahali
Gerçi şühedanın makamı âlî
İslâm dünyasının perişan hâli
İçimizi biraz burdu bayramda.

Acaba size de dert geliyor mu?
Bahçenizde güller tez soluyor mu?
Gönle hüzün olup çok doluyor mu?
Doğu Türkistan'ın derdi bayramda.

Tutmadık işaret edilen daldan
Gitmedik ecdadın gittiği yoldan
Sinsi düşman çevremizi dört koldan
Kuşattı sıkıca sardı bayramda.

Okullarda bile öğrencilerin
Sonu gelmesin mi iğrençliklerin
Sonları mı gelsin bu gençliklerin
Hayatları sona erdi bayramda.

Nokta atışını bildiriyorlar
Barutla çiçeği solduruyorlar
Katiller durmadan öldürüyorlar
Ajanslar haberi verdi bayramda.

MURAT KAHRAMAN
(MURÂDÎ)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

إِنَّا أَنزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ ﴿١﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ ﴿٢﴾ لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِّنْ أَلْفِ شَهْرٍ ﴿٣﴾ تَنَزَّلُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِم مِّن كُلِّ أَمْرٍ ﴿٤﴾ سَلَامٌ هِيَ حَتَّىٰ مَطْلَعِ الْفَجْرِ ﴿٥﴾

Kadir Gecemiz

Ramazansa günlerimiz
Kadir olur her gecemiz
Ona dönse yönlerimiz
Kadir olur her gecemiz

Yürürsen Nebî izinde
Oruç olsa gündüzünde
Tebessüm olsa yüzünde
Kadir olur her gecemiz

Dağıt sana ait paydan
Hayırlıdır o bin aydan
İnsanlığa varsa faydan
Kadir olur her gecemiz

Kırkta biri zekât payı
Yirmi dokuz otuz sayı
Bu ramazan Kur'an ayı
Kadir olur her gecemiz

Otur nefsinle hesaba
Öne çıksın muhasebe
Dikkat etsek her nisaba
Kadir olur her gecemiz

Ramazanın içindedir
Acep ayın kaçındadır
Tokundadır açındadır
Kadir olur her gecemiz

Attıysan nefsine taşı
Okşadıysan yetim başı
Paylaştıysan ekmek aşı
Kadir olur her gecemiz

Kurtar fukarayı dardan
Uzaklaşma insanlardan
Kaçınarak haramlardan
Kadir olur her gecemiz

Dirilterek olur ihya
Yanıyorsa kalpte mahya
Olmadıysan keyfe kâhya
Kadir olur her gecemiz

Hayatta Rabb'i andıysan
Kavuşmak için yandıysan
Kıbleye yönün döndüysen
Kadir olur her gecemiz

Ecelini hazır bilsen
Yetişeni hızır bilsen
Yaşadıkça hatır bilsen
Kadir olur her gecemiz

Hû hû ile dualarda
Yusuf gibi kuyularda
Abdal olsak sahralarda
Kadir olur her gecemiz

HIZIR İRFAN ÖNDER

Ağlayamadım

Çoğu insan gibi korktum ölümden
Ölmeden ölmeyi kavrayamadım
Neler geçti neler şaşkın gönlümden
Bir türlü nefsimi bağlayamadım
Oturup bir güzel ağlayamadım

Mala gönül verip dünyaya kandım
Sınırsız yaşamak özgürlük sandım
Hırsımın peşinden koşmaktan yandım
Hakk'ın boyasıyla boyanamadım
Oturup bir güzel ağlayamadım

Şan şöhret peşinde geçti yıllarım
Zillete düştükçe battı çullarım
Günaha girdikçe soldu güllerim
Kendimi haramdan koruyamadım
Oturup bir güzel ağlayamadım

Ömrümü tükettim bir hiç uğruna
Basmadı ki felek beni bağrına
Sapladım hançeri nefsin böğrüne
Yine de ben onu avlayamadım
Oturup bir güzel ağlayamadım

SENNUR MUTLUGİL

Veresiye Defteri

Veresiye defteri kapandı bugün,
Hasretle hüznün şenliği başlasın.
Gönül kapıları aralanır usulca,
Bir damla su serpilip kuraklık dinsin bugün.
Karalama yazılmış eski borçların üstüne,
"Sonra öderim" diye kalan sözlerin üstüne.
Gönlü zengin, sözü er kişinin niyetine,
Veresiye defteri kapandı bugün.
Dünün yükü rüzgâra savrulsun gitsin.
Kırgınlıklar geceyle birlikte bitsin.
Yeni bir sabah doğsun gönlümüzün içine,
Tüm hesaplar silinsin bugün.

İBRAHİM ŞAŞMA

Gider Defteri

Can kuşuna dar kafesim
Sürgününden bıkıp gitti
Kırk parçayla son nefesim
Derunumdan çıkıp gitti

Yolum uzun, vakit dardı
Dört yanımı saran nârdı
Nefsim ile cengim vardı
Burçlarımı yıkıp gitti

Kimi sevdim, kime yandım
Böyle miydi hakla andım
Şu ömrümü bitmez sandım
Avucumdan akıp gitti

Yol belliydi oysa dünden
Bırakmazdı beni benden
Ayrılırken ruhum tenden
Ahvalime bakıp gitti

Zamanın da karnı tokmuş
Bilmem azmış, bilmem çokmuş
Heybesinde yarın yokmuş
Bir şafaktı, söküp gitti

Mal boşuna, pul boşuna
Gelmez ölüm hiç işine
Bir ses beni, nur peşine
Yürü diye takıp gitti

Bezm-i Elest'ten bu yana
Kastı vardı tatlı can
Kör kurşunu nefsim bana
Her deminde sıkıp gitti

Ahvalinden beyan diye
Gafletinden uyan diye
Bitti artık rüyan diye
Biri beni çekip gitti

Var'a gitsin yolu hiç'in
Desinler ki, kutlu göçün
Tarlasını mahşer için
Dünyasında ekip gitti

Allah Bilsin O Yeter

İnkârı yok makbuldür, garipleri yoklamak
Kul bilmesin ey gönül, Allah bilsin o yeter
Bir elin verdiğini diğer elden saklamak
Kul bilmesin ey gönül, Allah bilsin o yeter

İnsanlığın hamuru sevda ile karılsın
Şu ben duygusu var ya, kırk parçayla kırılsın
Bir yakadan yakaya, köprü ol da varılsın
Kul bilmesin ey gönül, Allah bilsin o yeter

Hızır oldun yetiştin, bir can kalırsa darda
Düşürmedin kimseyi, dipsiz derin o yârda
Senin çeşmenden içsin, oruç ağız iftarda
Kul bilmesin ey gönül, Allah bilsin o yeter

Fukaranın tasına, ekmek koydun aş koydun
Bir sevdanın uğruna, boyun koydun baş koydun
Gönül inşa etmeye, taş üstüne taş koydun
Kul bilmesin ey gönül, Allah bilsin o yeter

Bırakmadın âdemi, yeis ile hüzünde
Gamze çukuru oldun yetimlerin yüzünde
Farz et koca cihanı sallamışsın dizinde
Kul bilmesin ey gönül, Allah bilsin o yeter

Susanlara tercüman, kelam oldun dil oldun
Pusulasız gezene mihman oldun yol oldun
Düşenleri kaldırdın, ayak oldun el oldun
Kul bilmesin ey gönül, Allah bilsin o yeter

ŞÜKRÜ ATAY (TÜRKMENOĞLU)

Aşk İle Eyvallah - Akrostiş

Aşk ile her zaman derse eyvallah
Şükreden kulundan razıdır Allah
Kalp mutmain olur bulunca felâh

İşte o an dil der 'Elhamdülillah'
Lâyık olamayan bulamaz penah
Elindedir fırsat demeden eyvah

Emanettir bu can işleme günah
Yoksa kalp kararır olur simsiyah
Vade dolan çeker derinden bir ah
Allah'ı unutan olur mu ıslah
Lâl olur dilleri bulamaz salâh
Lanetli şeytandır en kötü bedhah
Aklını kullanan çeker "Bismillah"
Hakk için söyleyen duyar inşirah

Tefekkür

Eldekiyle yetinip şükür nedir bilmeyen
Her zaman daha yüksek makamları anıyor
Göz toprakla doymadan asla yola gelmeyen
İnsanoğlu kendini vazgeçilmez sanıyor

Zalim zulüm peşinde dünyanın dört yanında
Mazluma uzanan el yok ki zulüm anında
Hesabı mahşerdedir dökülen her kanın da
İnsanlığın vicdanı hiç durmadan kanıyor

Duyarsız insanoğlu helâk olmayı bekler
Her gün günahlarına yenilerini ekler
Şaşkınlık içindedir gökteki tüm melekler
Kurunun yanı sıra yaş olan da yanıyor

Sessiz kalan insanlar bekliyor sırasını
İnleyen mazlumların sarmıyor yarasını
Güçlü olan zalimle bozmadan arasını
Gereğini yapmayıp boş laflarla kınıyor

Bilinmeli ki dünya kulun imtihan yeri
Namert olmayan insan odur sözünün eri
Dünyanın kuralıdır Adem babadan beri
Şanı Yüce Mevlâ'mız kulunu hep sınıyor

Nasuh tövbesini yap sonra demeden eyvah
Hiç cezasız kalır mı göklere yükselen ah
Doksan dokuz ismiyle şanı yücedir Allah
Günahkârlara bile ne fırsatlar sunuyor

Türkmenoğlu diyor ki: Yüce Allah Es-Sabûr
Affı, mağfireti bol, O her zaman El-Gafûr
Az amele, çok sevap vermektedir Eş-Şekûr
Nankör kullar Rabb'ini ne kadar az tanıyor

ŞÜKRÜ ATAY (TÜRKMENOĞLU)

Yegâne Yâr Allah'tır (CC)

Bizler aciz kullarız; O bize muhtaç değil
Yarattığı her şeye Allah'tır yegâne yâr
Kula kulluğu bırak; sadece O'na eğil
Yüce Mevlâ'dan başka hakiki bir dost mu var?
Yarattığı her şeye Allah'tır (yegâne yâr

Merhameti bol Rabb'im, sana sonsuz teşekkür
Etsem de yetmez sana, her an ister tefekkür
Kahrına ve lütfuna, etmeliyim çok şükür
Rızasını kazanmak kuluna en büyük kâr
Yarattığı her şeye Allah'tır yegâne yâr

Her şeye hâkim olan, kontrol edip izleyen
Şah damarından yakın, çok yanılır gizleyen
İstesen de kaçılmaz, O'dur seni gözleyen
Hakk'ı tanımayana koca dünya gelir dar
Yarattığı her şeye Allah'tır yegâne yâr

Şanı yüce Allah'ım, Sen'sin varlığın nuru
Nurlandırdın kulunu, yarattın cümle varı
Övgüler yetmez sana, Sen'sin kulun didarı
Rabb'ini tanımayan etmesi gerekir ar
Yarattığı her şeye Allah'tır yegâne yâr

Türkmenoğlu diyor ki; fazl-u kerem Sen'dedir
Malda ve mülkte değil, bütün şeref dindedir
Azamet Rabb'imdedir, O'na doğru yöndedir
Dostu şeytan olanı bekler durur derin yar
Yarattığı her şeye Allah'tır yegâne yâr

Hayat Serüveni

Yolculuğa başlanır bir ağlama sesiyle
Bebekler doğduğunda kundağına sarılır
Üşüse de ısınır annenin nefesiyle
Kardeşler olduğunda anneler çok yorulur

Yardımına muhtaçtır dünyaya geldiğinde
Her zaman onu arar tanıyıp bildiğinde
Yorgunluğunu alır gözleri güldüğünde
Karnı doyduğu zaman sakinleşip durulur

Neden sonra büyüyüp okul hayatı başlar
Kimi zaman neşeli bazen gözünde yaşlar
Kavak yelleri eser başında uçar kuşlar
Daha yaşı küçükken bir güzele vurulur

Diploma almak için çalışıp durur derse
Bulursa işe başlar şansı yaver giderse
Elinden geldiğince borçlarını öderse
Çok fazla geç kalmadan yuvaları kurulur

Çocuklar torun derken geçip gidiyor hayat
Daha çok işim vardı desen duyulmaz feryat
Kimseye ayrıcalık yapılmıyor ki heyhat!
Vade dolduğu zaman musallaya varılır

Türkmenoğlu diyor ki: olsan da kaç yaşında
Uzanmayan var mıdır musallanın taşında
Cenaze namazında imam tabut başında
"Nasıl bilirdiniz" der: Cemaate sorulur

MEHMET AKİF GÜNGÖR

Dön Gel Hakk'ın Yoluna

Bir zerre imanın versin güç
Nefsin oyununa kanma hiç
İki cihanda da ol Behiç
Dön gel gayrı Hakkın yoluna

Kendince vardı birçok neden
İnan hepsi havadan sudan
Ömür geçti vuslat olmadan
Dön gel gayrı Hakkın yoluna

Günahların tutmasın seni
Rabbim sever tövbe edeni
Terk eylemeden ruh bedeni
Dön gel gayrı Hakkın yoluna

İçindeki hasreti dindir
Hatalar insanlar içindir
Hiç bekleme sen, gün bu gündür
Dön gel gayrı Hakkın yoluna

Heyhat! Dünya için dövünme
Sureta Haktan da görünme
Sen gel seni şâd et, erinme
Dön gel gayrı Hakkın yoluna

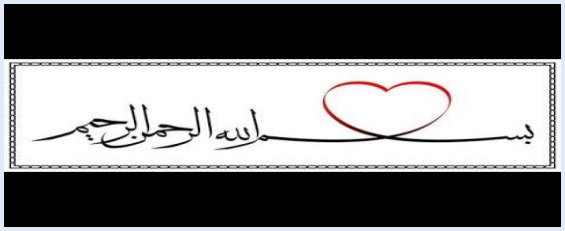

Hak Yolunda

Gayrı çeksen derim eli eteği
Öteleri düşünüp giryan olup
Zehirdir buranın balı peteği
Bir geldik bir gideriz, üryan olup

Böyle gelmiş böyle gider bu düzen
Baharı varsa elbet vardır hazan
Hak yolunda etme sakın suizan
Doğru git, erenlere yaran olup

Uzak dur şu dünyanın gafletinden
Aldatır burası seni her yönden
Razı olsun mahşerde herkes senden
Yürü kutlu menzile, şadan olup

Seyreyle âlemi her taraf ibret
Ne muazzam yaratmış sonsuz kudret
Düşünde vuslata etmeden hicret
Var git Hak dergâhına, hayran olup

Besmele

Rabbini ananlar huzuru bulur
Ne güzel yakışır besmele dile
Şeytanın oyunu bir bir bozulur
Her iş başlamalı bismillah ile

Müslüman olana kazançtır, kârdır
Hak katında birçok hikmeti vardır
Hayrın kapısında bir anahtardır
Her iş başlamalı bismillah ile

Rahman'ı anmaktır, zikirdir özü
Onunla açılır kalplerin gözü
Olmalı müminin daim ilk sözü
Her iş başlamalı bismillah ile

NEZAHAT YILDIZ KAYA

Kayboluşlar

İçten içe kuşatan hüzün bize müptela
Ondandır güvercinler ayrılmaz üstümüzden
Sırtımızı habersiz sıvazlayan her bela
Bulmayınca rızkını darılıp küstü bizden
Suskunluğumuz rehin aldıkça hepimizi
Sessiz çığlıklarımız bazen çok yordu bizi

Yılgın yüreğimizde envai çeşit tufan
Ruhumuzda yolculuk, yeri ezendi taban
Irak yollar üstünde koştuk terli at gibi
Gönül coğrafyasında bizdik birer mağribi
Şaha kalktı başımız, arşa değdi alnımız
Ömürden ömür gitti bazen yandı canımız
Şu dünya gurbetinde çok ağladık, az güldük
Gözyaşı çukuruna alev alev döküldük
Ayaz yemiş duyguyla aldırmadık rüzgâra
Bizdik yangın bakışlı, yanmaya hazır çıra
Muhabbet sofrasında niyetimiz muzdarip
Kırgınlığımız büyük, lisanımızdı garip
İçimizde bencillik boğuştuk meydanlarda
Bizdik durgun tavırlı en mağrur zamanlarda
Ardımızda hayaller, önümüzde umutla
Cenk ettik ara sıra kibir denen haydutla
Koşturmalı hayatta nefes nefese her an
Güneşe yürüdükçe gölgemizdi aldanan
Akşamın karanlığı çöktü üzerimize
Rehavet sardı bizi oturduk yerimize
Mesafeler ötesi şehrin sağırlığını
Göğsümüzde hissettik göğün ağırlığını

Görülmesi gereken bahçelerimiz talan
Nasıl yeşerir diye idraki yoruyoruz
Kem yüzlü aynalara itibar etmek yalan
Dosttan kaçıp düşmana yakınlık soruyoruz
Tahammül felsefemiz bizden daha da zorba
Sevgisizlik kokuyor giyindiğimiz urba!

Mevsim Bitiyor

Aldığım nefesi çekme hesaba
Bu hırçın gönlüme gölgem çatıyor
Zamanın nabzına vurdukça kaba
Derinden derine kalbim atıyor

Özümden sözüme çıkan manzara
Zihnimle bir olup sokuyor zora
Gerilim hattında çığlığım kâra
Geçtikçe sabrıma sabır katıyor

Ufukta göz izi çizmiş bin hudut
Sesleri bastırır sinemde sükût
Gidenle kalanlar olmuş yekvücut
Serseri ruhuma çile satıyor

Hayat budur işte...Bakmayıp cana
Yılların yükünü yığdım hazana
Dirimi bekleyen hiçlik bir yana
Ömrü eskitmeye hüzün yetiyor

İnilti sahibi bir kuru başın
Umudu peşinde nedir uğraşın
Vakit güze dönmüş, varsa telaşın
Onu yaz ey kalem! Mevsim bitiyor.

NURGÜL KAYNAR YÜCE

İmtihan Dünyası

Hak yarattı ol âdemi ona irade verdi
Zengine çok mal mülk verip varla imtihan eder
Kimisine ömür boyu hasret bırakır yurdu
Kimilerini doğduğu yerle imtihan eder.

Bin bir çeşit nimetleri kullarına bahşedip
Hem iyiyi hem kötüyü nefsimizle haşredip
Kader denilen yazgıyı alnımıza neşredip
Fukarayı alnındaki terle imtihan eder

Sabrımızı ölçmek için musibetler vererek
Kalbimizden geçenleri hiç şüphesiz görerek
Bazen şeytan sofrasını önümüze sererek
Hayrı gizleyip içinde şerle imtihan eder

Kimi âmâ olsa dahi gönül gözü açıktır
Kimi bakar kördür bilmez eserikli kaçıktır
Nice güzeli deviren bir küçücük uçuktur
Ya bir küçük virüsle ya urla imtihan eder

Hak Teala emretmeden yaprak düşmez dalından
Anası anlar ahrazın konuştuğu dilinden
On üç günde geçti Yavuz zorlu Sina Çölü'nden
Rabbim sevdiği kulları zorla imtihan eder

Nefsinin kölesi olan vurur bağrına taşı
İmtihan dünyasıdır bu dinmez müminin yaşı
Karganın bataklık iken bülbülün gül yoldaşı
İblisle yoldaş olanı harla imtihan eder

Kiminin içine düşer parayla pul ateşi
Kimi Leylâ Leylâ diye Mecnun'dan kalmaz eşi
Kimi halis bir imanla uygularken şart beşi
Kimini nurla kimini narla imtihan eder

Hak yol üzre yürümezsen doğru yoldan şaşarsın
Gah düz yolda tökezler gah yüce dağlar aşarsın
Sarı sıcakta yanarsın buz tipi de üşürsün
Bazen kuraklıkla bazen karla imtihan eder

Her can mutlak tadacaktır ölüm denen gerçeği
Kiminin geceden kara kiminin ağ pürçeği
Bir başakta kardeş etti otuz adet burçağı
Kardeşi kardeşle sınar hırla imtihan eder

Habil'i canından eden Kabil'in şeri idi
Evlatlar içinde Yusuf Yakup'un feri idi
Yusuf'un düştüğü kuyu imtihan yeri idi
Yaradan her kulunu bir sırla imtihan eder

Ol emriyle hâsıl etti Hakk gündüzü geceyi
Zikredelim diye verdi lebimize heceyi
Nurgül'üm Hakk'ın emriyle tüttürürsün bacayı
Kalbini bazen taş bazen zerle imtihan eder.

NURGÜL KAYNAR YÜCE

Aşkı Anlamak

Pervane misali ateşe koşup
Yanmak gerek aşkı anlamak için
Leylâ Leylâ diye çölleri aşıp
Dönmek gerek aşkı anlamak için

Hâdim olmak ister taptuk dizinde
Kilit olmamalı gönül gözünde
Nice hikmet gizli otuz cüzünde
Anmak gerek aşkı anlamak için

Halel gelmez helal alın terinden
Mazlum sükût eder zulme arından
Tövbe gözyaşıyla nefsin kirinden
Yunmak gerek aşkı anlamak için

Ulaşmak istersen aşkın katına
Tel örgü çekmeli benlik hattına
Ateşten eyerli çile atına
Binmek gerek aşkı anlamak için

Çiçek açmaz bir gün önce vaktinden
Ayrılmayıp elestteki ahinden
Göz kamaştıran şu benlik tahtından
İnmek gerek aşkı anlamak için

Şehadet şerbettir yiğit alplere
Boyun büker Hakk'tan gelen celplere
Bizim Yunus gibi kırık kalplere
Konmak gerek aşkı anlamak için

Akıl sır ermez ki bal peteğine
Öksüzü yetimi al otağına
Şükür ekmeğini dert katığına
Banmak gerek aşkı anlamak için

Nurgül'üm vav gibi boynunu büküp
Dertli bülbül gibi gözyaşı döküp
Kibir tohumunu içinden söküp
Yenmek gerek aşkı anlamak için

Senin Aşkın Var Efendim

Şu mübarek topraklarda
Senin aşkın var Efendim
Ağaçlarda yapraklarda
Senin aşkın var Efendim
Mecnunun düştüğü çölde
Hakk emriyle dönen dilde
Mis kokulu gonca gülde
Senin aşkın var Efendim
Irmakların akışında
Ceylanların bakışında
Şafağın her söküşünde
Senin aşkın var Efendim
Meyvelerin yemişinde
Yağmurların inişinde
Bebeklerin emişinde
Senin aşkın var Efendim
Gökyüzünde halelerde
Ağlayan ters lalelerde
Mümindeki çilelerde
Senin aşkın var Efendim
Bülbülün ahu zarında
Yanan yüreğin narında
Gamlı gönül diyarında
Senin aşkın var Efendim
Sabilerin gül yüzünde
Çiçeklerin bal özünde
Mazlumun yaşlı gözünde
Senin aşkın var Efendim
Enginlerde yücelerde
Gündüzlerde gecelerde
Yerdeki karıncalarda
Senin aşkın var Efendim
Garip Nurgül sinesinde
Bir buğdayın tanesinde
Dertli gönül hanesinde
Senin aşkın var Efendim

ŞENTÜRK DURSUN

Zafer Yolu

Uzun yolculuklar yıldırmaz bizi
Her adım yolumuz zafere gider
Kimse susturamaz gür sesimizi
Haykırır dilimiz zafere gider

Bu vatan bu toprak, bizimdir elbet
Bunu böyle bilir, bu yüce millet
Dünyayı titretir bizdeki kudret
Sert eser yelimiz zafere gider

Söz verince sözden dönmez er kişi
Er değildir er sandığın her kişi
Gerekirse zaptederiz güneşi
Her türlü halimiz zafere gider

Rağbet görür profili düşükler
Fırsat kollar kan emici sülükler
Biri ateş yakar biri körükler
Yansak da külümüz zafere gider

Geceyi yar bilir günden geçeriz
Kervanı terk eder handan geçeriz
Yeri geldiğinde candan geçeriz
Kabirde ölümüz zafere gider

Naçizane Bir Kul

Efkârıma çareyi notalarda aradım
Nihavend bir şarkının sazındaki telim ben
Alevle kaplı yolda yürüdüm adım adım
Bir yangın sonrasında arta kalan külüm ben

Her zerremde acı var halimizi bilen yok
Herkes çattı kaşını yüzümüze gülen yok
İki laf etmek için kapımızı çalan yok
Kendi iç dünyasında naçizane kulum ben

Yalnızlığın hançeri yaraladı sinemi
Viraneye çevirdi yıktı gönül hanemi
Yokmuş meğer dünyada varlığımın önemi
Tedavülde olmayan değersiz bir pulum ben

Yaşamak yordu beni can bedene küsüyor
İçimdeki burukluk nefesimi kesiyor
Ruhumun yamacında fırtınalar esiyor
Bahtımın deryasında sürüklenen salım ben

Ne durduğum mekânım ne gittiğim yol belli
Huzurla vedalaştım terk eyledi temelli
Susturdum figanımı kâr etmiyor teselli
Mühürlenmiş dudakta ahraz olmuş dilim ben

HAYRULLAH DEĞERLİ
(KUL HAYRULLAH)

Ayırma Beni (Münacat)

Günah yükü çöktü garip başıma
Bu külfetle candan ayırma beni
Merhamet et akan şu gözyaşıma
Dünyada imandan ayırma beni

Bir divane kulum gurbet elinde
Boğuldum hicranın derin gölünde
Yıkandım tövbenin nurlu selinde
Ya Rabb Hakk yolundan ayırma beni

Garip bülbül gibi figan ederim
Nur cemalin için yanar giderim
Hakk'ın emri için canım öderim
Kelamı Kur'an'dan ayırma beni

Resulün izinde elin olayım
Adını zikreden dilin olayım
Seherlerde esen yelin olayım
Ya İlahi senden ayırma beni

Hasret ateşiyle yanar yüreğim
Gece gündüz seni anar yüreğim
Yaralıyım vurma kanar yüreğim
Kıblem olan yönden ayırma beni

Göklere erişir figanım ahım
Hayrullah'ın sana muhtaç Allah'ım
Senden başka yoktur benim ilahım
Ya Rab Hakk dininden ayırma beni

Nafile

Kul olup Mevla'yı bilmeyen kişi
Neye yarar sultan olsanız bile
Nefse kul olanın boştur her işi
Nice hayallere dalsanız bile

Haramla beslenen gaflete dalar
Gaflet uykusunda vicdanlar solar
Ecel bir gün gelir kapıyı çalar
Muhkem saraylarda kalsanız bile

Zulmeden görecek er geç sonunu
Sanmasın kolaydan verir canını
İltimas tanımaz Hakk'ın kanunu
Araya tanışlar salsanız bile

Hak kapısı açık kulluk yapana
Rahmet derya olur Hakk'a tapana
Cennet yüzü haram şirke sapana
Son demde secdeyi bulsanız bile

Hesap günü sırlar açığa vurur
Dil susar azalar konuşur durur
O gün fayda vermez bencillik gurur
Heyhat saçınızı yolsanız bile

Hayrullah der ibret alın ey canlar
Bir gün dolar bir gün boşalır hanlar
Ömür treninde çalınca çanlar
Çok geç artık tedbir alsanız bile

HAYRULLAH DEĞERLİ
(KUL HAYRULLAH)

Ey Sevgili

Ey sevgili seni ister bu gönlüm
Seni istemeyen gönlü neyleyim
Hazan olmuş bağım kurumuş gülüm
Sana açılmayan gülü neyleyim

Nasıl anlatayım bilmem ki seni
Seni anlatmaya sözler yeter mi?
Seni dinlemeyen iflah eder mi?
Hak sözün yanında balı neyleyim

İstemem dünyayı istemem sensiz
İstemem sarayı kalsam da evsiz
Sana uymayanlar kalır çaresiz
Adını anmayan dili neyleyim

Ruhum sana âşık sana hayranım
İlahi davada sensin mimarım
Yollarına kurban olsun bu canım
Parayı neyleyim pulu neyleyim

Sen insanlığa en son peygambersin
Gönüller sultanı miski ambersin
İnsanları hakka davet edensin
Sözüne uymayan kulu neyleyim

O nur cemâlini görebilseydim
Ayak tozuna yüz sürebilseydim
Hak davana omuz verebilseydim
Sana uzanmayan eli neyleyim

Ya ilahi sensin benim limanım
Şu dünyada kavi eyle imanım
Hak yolunda ağır bassın mizanım
Dünya kadar olsa malı neyleyim

Hayrullah'ım el aç yalvar Mevlâ'ya
Hak nasip eyleyip varsam Ravza'ya
Yüz sürüp elveda desem dünyaya
Kilimi neyleyim çulu neyleyim

ENVER ÖZÇAĞLAYAN
(AKSAKAL)

Nerde Arayayım (Münacat)

Rüyada, hayâlde, yoksa düşte mi,
Gönülde, gözümde, akan yaşta mı,
Dağlarda,toprakta, acep taşta mı,
Nerde arayayım sevdiğim Sen'i?

Güneşte arasam gözüm kamaşır;
Göklere uzansam aklım karışır.
Kalbimdeki yerin Sana yaraşır,
Nerde arayayım sevdiğim Sen'i?

Gülşene baktıkça Sen görünürsün,
En güzel kokuyu Sen sürünürsün,
Sevdiğim herşeye Sen bürünürsün,
Nerde arayayım sevdiğim Sen'i?

Dışıma kapanıp baksam içime,
Ürperirim,aklar düşer saçıma.
Bulamazsam devâ yoktur sancıma,
Nerde arayayım sevdiğim Sen'i?

Işık olsam yeri göğü dolaşsam,
Gök ehliyle ayrı ayrı buluşsam,
Ay'a sorup bilmem kime danışsam,
Nerde arayayım sevdiğim Sen'i?

Ben eksiğim, miracıma yardım et,
Seninle arama n'olur çekme set,
Yücelerden yüce Rabbim merhamet,
Kendimde bulayım sevdiğim Sen'i.

BÜLENT ARKAN

Nida

Sevdireni sevmek genlerimde var
Sımsıcak bir duygu yatar içimde
Sevginin şifresi kelâmında yar
Seni sevmek var ya, başka biçimde

Cemalin her yerde hücrede saklı
Şifresi kalbimle bakış odaklı
Bana bağışladın bendeki aklı
Yarattığın her şey bakış açımda

Sana yöneldikçe yolumu açtın
Yönümü gösteren ışıklar saçtın
Yan yola sapınca önüme geçtin
İlahi aşk mührün beyaz saçımda

Tekâmül

Akıl aynı olsaydı yapay zekâ olurduk
Tekâmül hayal olur aynı yerde dururduk

Yaradan zekâ verip beşere yol göstermiş
Oku diye başlayan Kuran'ımı göndermiş

Farklı farklı yaratıp parmağa şifre koymuş
Azalar üzerinden Hakka deşifre koymuş

Akıl sabit olsaydı okumak olur muydu?
Dünyada sınanmaya ihtiyaç kalır mıydı?

Yaratılan her şeyin mutlak bir sebebi var
Bunu inkâr edenin tereddütsüz sonu nar

Bu yüzden olsa gerek farklılıklar olağan
Akıl bize verilen en değerli armağan

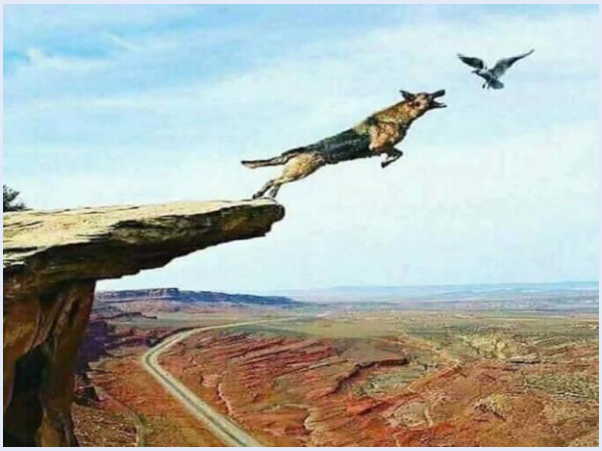

Hırs

Aşırı tamahkârlık mutsuzluğa yol açar
Hırs ile karar veren aklını ziyan eder
Hırs önde gidiyorsa gölgede akıl naçar
Akıl naçar olunca saklıyı beyan eder

Aklı naçar olanın işi gücü zan olur
Özünden uzaklaşır hırsından azan olur
Ahlak dışı iş yapar çapsız kalpazan olur
Her şeyini yitirir cürmünü üryan eder

Özünü yitirene her yalan baş tacıdır
Yalanlarla beslenen yapışkan abacıdır
Çabası sonuç vermez istikbali acıdır
Sonunu bile bile her daim tuğyan eder

Hırs azdan çoğa doğru kademe kademedir
Çoğu felaket olur zarar tüm âdemedir
Makam şöhret uğruna düşmana hademedir
Menfaati yok ise her şeye isyan eder

Hırs öyle bir illet ki şifasız bir hastalık
Gözler çok aç olunca çırak olur ustalık
Yenilgi hırs doğurur öne çıkar haytalık
Takkeyi yel götürür kelini ayan eder...

BÜLENT ARKAN

İhsan ve İnsan

İnsanın insana faydası yoksa
Ömrü boşa geçer farkına varmaz
Hele bir de karnı aşırı toksa
Tuzu kuru olur açları görmez

İhsan insanlığın temel taşıdır
Fıtratla yaşamak işin başıdır
Merhametli olmak insan işidir
Vicdan yoksunları hal hatır sormaz

Bencil karakterli nefse yenikse
Para bağımlısı ruhu sönükse
Manevi dünyaya sırtı dönükse
Güneşin altında ham kalır ermez

İnsan başak gibi dolu olmalı
Başağın ucunu yere salmalı
Sınırı ne ise orda kalmalı
Diklenen başaklar daneye durmaz

Güne Dair

Günaydın dediler kalktım şafakta
Dayak yemiş gibi sırtım yatakta
Gözlerim dolaştı şark-ı afakta
Güneşi aradım durdum gün boyu

Sisten yorgan indi şehri kapladı
İşi gücü olan nasip topladı
Fukara gariban çöpü yokladı
Adalet nerede sordum gün boyu

Ekranı izledim dünyayı gezdim
Manzara vahimdi canımdan bezdim
İnsanı kahreden ahvali yazdım
Âdeme aklımı yordum gün boyu

Güçlüler güçsüzü ezip geçerken
Yandaşlar yandaşça adam seçerken
Zenginlik âlemde para saçarken
Yumruğu bağrıma vurdum gün boyu

Moralim bozuldu tahtımdan indim
Yatağa uzanıp yastığa sindim
Vicdan kılıcıyla kendimi yendim
Kapanmaz yarayı sardım gün boyu

HALİL İBRAHİM MERAL

Çeşm-i Ömrüm

Parıltısı şimşek gibi görülürdü
Henüz gelmeden
Aşkımın tüm röntgeni çekilirdi
Gürleyen atışlarım duyulurdu ta ötelerden…
Yürümez, gölge gibi süzülür/dü
Rüzgârından titrerdi kalbim
“Seviyor-um” diye haykırırdı!

Ah gözlerin! Tarif edil/e/mez
Sır mı, büyü mü?
Okyanus kıskanmış, gök ağlamış
Bakışından aşk utanmış
Öyle derin, öyle süzgün
Öyle mahzun ki
Sağ göz solundan kıskanır da çatlardı…

Gözlerin! Ah o gözlerin!

Hafızası yitik balık gibi sürükler
Tutunamayan yıldız gibi kayardım
Kızıl bir iz bırakmak için
İçin için yanardım

Öyle güzel bakma sevgili
Kayboluyorum
Ürkek bir peri masalında düşleniyorum
Uyumak
uyumak
uyumak istiyorum dizlerinde
Öpmesin beni prenses
Sen öp beni alnımdan anne
Uyanmak istemiyorum ben!

Mâh’Sen

Seninle özlendim…
Bir gizemli rüzgârın şırıltısında
Dil-i kelâm ile sözlendim.
Yalandı okuduğum hikâyeler
Seraptı eteğime dolanan nükteler
Ah sevgili!
Yanağındaki gamzene gömülseydim
Gönlünü yazıtlar başıma dikerdim…

Ey sevgili!
Ben seninle özeldim
Hayatın her safhasında
Sensizliğe işlenmiş teyeldim
Dikiş tutmaz yaralarım vardı
Üşüten ağrılarıma
Sürülen göz suyun şifa
Canımın varlığına dua
Sıkı tutsun kınalı parmakların
Bırakmasın sensizliğin girdabına

Ey can!
Ben seninle güzeldim
Bir katreni dahi doldurmaz şiirlerim
Sen kâinata eşsin âlemimde
Bense kıytırık cüce bir yıldız
Sonsuzluk mâh’Sen-inde…

İHSAN FATİH POLAT
(OZAN EBEDİ)

Âşıklık Yanmaktır

Âşıklık yanmaktır, kor her zamanda
Maksuda erişmek, zor bu zamanda

Ruhumu vuslat sardı
Orada hicrân vardı (2)
Dört yanımı aşk sardı
Cennet'ine girmek, zor bu zamanda (2)
(Nakarat)

Diliyordum seni, kalbime doğdun
Rûhumun en titrek teline değdin

Ebedi der: Mevlâ'm, şefâat eyle
Döndürme yolundan, mükâfat eyle

Beri Gel Şâhım

Aklı olan bu cihanda
Yanlışa meyledip kanmaz
Gelip geçici bu hânda
Dünya zevkine aldanmaz

Hâh-hâh, beri, hâh-hâh, beri
Beri gel şâhım, gel beri (Nakarat)

Kâmil isen tut dilini
Cahile verme elini
Kirletip temiz özünü
Çevirme Hakk'tan gözünü

Sana makbul olanı seç
Dünyayla kavgadan vaz geç
Aç kapını kavim kardeş
Gönül ehline ol sırdaş

Ebedî der: Bilmesen de
Ne marifetler var sende
İlâhî ihsana nail
Ol, etme kendini zail

ASLI KURUKAYA

Ey Gönül

Gamını taziyelere
Sürme ey gönül!
Sen ölüm dediğin
Şafağa aldanamazsın!
Vakitler geceye
Mihrap değil;
Milyon kez rahmeti
Tadacaksın.
Milyon kez dirilmelisin
Ey beşer!
Cefanın Devran' ını
Yaşayacaksın.
Yaşatacaksın can
Teslim edenleri.
Bir lokma bir
Bir hırkaya dokunacaksın.
Unutma sular bulanmadan
Berraklığın vaadini bulamazsın.
Geçici heveslere
Kurulan kumpaslara;
Sen adını yazdıracaksın.
Elleri titrerken zalimin
Sen avazını kıyamete
Kadar susacaksın.
Susacaksın.

AHMED AYHAN SAĞIR
(BİLALİ)

Neylesin

Kalbin veznine uyanlar
Aruz heceyi neylesin
Manadan hatif duyanlar
Bu abeceyi neylesin

Seherde agâh olanlar
İlâhi şevkle dolanlar
Leyle-i Kadr-i bulanlar
Başka geceyi neylesin

Besmeleye olan nail
Gözler ihtişama mail
Süleyman sözüne kail
Taht da Ece'yi neylesin

Vücudum şehri virane
Şem-e müştak bir pervane
Bilali olmuş divane
Artık hâceyi neylesin

Gönül Tezgâhında Sabır

Yoluma kılavuz mübarek izdi
Mana kapısını arar iken ben
Duyduğum gördüğüm derunda gizdi
Kevni ayetleri tarar iken ben

Hayatın içinde hikmet aranır
Zihinde düşünce Hakk'a dayanır
Rengi ilahiyle lütfa boyanır
Eserin aslını sorar iken ben

Suretten süzülüp özü bulmalı
İrfan süzgecinden mana dolmalı
Muhabbet canlara nefha olmalı
Menzili Murad-a varır iken ben

Gönül tezgâhında sabır dokunur
Her nakış bir kitap diye okunur
Cümle nimet şükür ile korunur
Hikmetin sırrına erer iken ben

Bilali mahlası şiire mühür
Kalemim elimde azat olmuş hür
Gelenek bağında geçen bir ömür
Aşkı tefekkürle yorar iken ben

AHMED AYHAN SAĞIR
(BİLALİ)

Ahkâmı Onda

Haktan gelen mektup başım ucunda
Her türlü müşkülün imkânı onda
İlahi meveddet nurdur içinde
Nimet-i İslâm'ın ahkâmı onda

Mümin ve müminat ederler ezber
Kelâmı kadimden olunca haber
Tüm insanlık için yegâne rehber
Bahtiyar olmanın derbanı onda

Ramazan ayında nüzulü Kur'an
Dünya ve ahiret düzeni kuran
Kıyamete kadar hükmüyle duran
Geçmiş geleceğin beyanı onda

O Levh-i Mahfuz'dan vahyolan kitap
Bütün ümmet için sönmez afitap
Çağlar ötesinden ederken hitap
Âlem içre muciz Furkan'ı onda

Okuyup anlayıp edince ifa
Hükm-i ilahiyle kalp bulur sefa
Bu insanlık için rahmet ve şifa
Mevla'nın dertlere dermanı onda

Bilali, Rabb'inden gel dile himmet
Suresi, ayeti, her harfi rahmet
Üsve-i Hasene Cenab-ı Ahmed
Resul-i Ekrem'in nuranı onda

Maksadı Unutma Yoluna Geç Git

Niyetin halis et çık öyle yola
Seyrü sefer ruha mübarek ola
Olurda bir yerde verirsen mola
Maksadı unutma yoluna geç git

Seyri sülük bir an imkân verince
Bedenin manevi hale erince
Aklını cezbeden alem görünce
Maksadı unutma yoluna geç git

Rahı hakikate aşkla uyunca
Tasavvufu yaşa ömür boyunca
Bir anda gaipten hatif duyunca
Maksadı unutma yoluna geç git

Kalbimizi tevhid ile silince
Mülhimede feyiz ilham gelince
Ledünniden gayrı ilim bilince
Maksadı unutma yoluna geç git

Etvar-ı Seb-a'yı bir bir aşarken
Bazen durgun olup bazen taşarken
Sırlı âlemlerde bir dem yaşarken
Maksadı unutma yoluna geç git

Dergâhı izzette ruhu temizle
Siret ahvalini surette gizle
Bilali Mürşid'in izini izle
Maksadı unutma yoluna geç git

RAMAZAN YILDIZ
(SİTARE)

Bizden Yana

O hak din İslam Kur'an bizden yana
Azrail'e selam duran bizden yana
Karalar bağlama sakın ha yiğidim!
Kutlu zafer kelam turan bizden yana

Diriden umut yok ölü bizden yana
O sönmez ocağın külü bizden yana
Karalar bağlama sakın ha yiğidim!
Fahri kâinatın Gülü bizden yana

İsmail'in akan suyu bizden yana
Güzellikten gelen soyu bizden yana
Karalar bağlama sakın ha yiğidim!
Çölde Yusuf düşse kuyu bizden yana

Ebabil gelmese fili bizden yana
Kalbi körelse de dili bizden yana
Karalar bağlama sakın ha yiğidim!
Akıl kârı değil, deli bizden yana

Haram abad olmaz helal bizden yana
Haçlıya karşılık Hilal bizden yana
Karalar bağlama sakın ha yiğidim!
Müşrikler bir olsa Bilal bizden yana

Namert çoğalsa da ahi bizden yana
Yalan yanlış olsun sahi bizden yana
Karalar bağlama sakın ha yiğidim!
Surlar zor olsa da şahi bizden yana

Firavun artsa da nehir bizden yana
Üstünlük takvada hakir bizden yana
Mazlumlar garipler fakir bizden yana
Karalar bağlama sakın ha yiğidim!
Varsın herkes sussun zikir bizden yana

Karınca

Farzı misal olsun, dedik karınca
Taşıdı yükünü, ömrü boyunca
Yürüdü yolunda, hep kararınca
Bolluk berekettir, bil okuyunca

Durmaz gece gündüz, gün ağarınca
Taşır gam yükünü, ağırlığınca
Ha Koptu kopacak, beli ip ince
Alacak hakkını, vakti gelince

Demiş karıncaya, yol uzak Irak
Güvenir karınca, bilmem nesine
Varamazsın sen, bu işi bırak
Baksan da benziyor, kum tanesine

Döner mi yolundan, gelmiş hevese
Yolu hak yoludur, duymaz vesvese
Alsak karıncadan, keşke az hisse
Selam karıncadan, selam herkese

Gönül

Sözlerim sanadır, artık beni duy
Bu yorgun bedeni, üzme be gönül
Ne zaman bitecek, sendeki bu huy
Nefsin deryasında, yüzme be gönül

Kendinle olmaya, sen haşır neşir
Kırkından sonrayı, paklar teneşir
Gel uyma sen ona, senle eğleşir
Yeter artık yeter, azma be gönül

Nefsimi darlarsın, durup bıkmadan
Bedeni zorlayıp, ruhu sıkmadan
Bu can bu bedenden, henüz çıkmadan
Gönül kelamından, yazma be gönül

Almadın hayattan, almadın dersi
Her geçen gün zarar, hanende eksi
Aklın Kaf Dağı'nda, ne desem tersi
Hayal dünyasında, gezme be gönül

Yeter artık uslan, yaşın kırkında
Hayatı anladın, oldun farkında
Şiirim sözlerim, senin hakkında
Gücenme sakın ha kızma be gönül

SUPHİ SEKÜ

İtirafım Efendime (SAV)

Sığ kafamı boşalttım, ne düşünce ne fikir
Aklımı silkeleyip bırakmadım şom zikir
Beynimi yıkayarak, pakladım masivadan
Zaten benden değildi, ruhuma bulaşan kir

Müstekreh meyillerim, şirrettimden bir izdi
Cehlimden sadır hayıf, nefsten süren filizdi
Ne bir yâr seçebildim, ne yarenlik yaşadım
Hayat denen muamma, avuçlarımda gizdi

Tamahım dalga dalga beni çekerdi dibe
Haramı mübah sayıp suçu attım nasibe
Çağdaşlık belasına bilmeden bulaşınca
Ne İslam'a benzedim ne de ehli salibe

Kırıp kırıla geçti ömrümün sergüzeşti
Yaşadığım minderde yaşam kara güreşti
Yâr dediğim yaraymış, gönlümde sonsuz sızı
Yenilgiler koynumda sanki nikâhlı eşti

İstihareye yatıp gerçeği gördüm artık
Şu dilime mil çekip ağzımı dürdüm artık
Zem, yalan, malayani; kinaye ve hilenin
Zehirli toprağını derince sürdüm artık

Gençliğin tabip gibi koyduğu tanıların
Perdah çektim yüzüne, sivrilmiş anıların
Azabı ukde kalan berceste-i hâlimde
Bütün kökünü deştim, sanrı ve sanıların

Olacağı belliymiş, ölüm zaten yalındı
Verilen tüm payeler birer birer alındı
Galibi yokmuş meğer bu illetli diyarın
Kalkan düştü elimde, mızrak kalbe çalındı

Enem, şimdi başını taştan taşa vuruyor
Pişmanlığın ateşi kalbimi kavuruyor
Yakan ben, tutuşan ben, söndüreni yine ben
Yeni ben, eski ben in, külünü savuruyor

Bu anlamsız kulvarda, yitip yoruldum artık
Egomu mağlup edip, ruhen duruldum artık
Emmare, mülhimeyi, nihayet geçtim gibi
Şükür köşküne çıkıp tahta kurtuldum artık

Bu benim arzuhâlim, itirafım; efendim
Kemik kemik devrildi, can da rafım efendim
Altında kaldım heyhat, yaşadığım enkazın
Moloz yığını şimdi dört tarafım efendim

Biraz geri zekâlı, biraz böndüm efendim
Dünyalık bir ateştim, artık söndüm efendim
Sümüklü böcek gibi çekildim kabuğuma
Diz çöküp seccademe, sana döndüm efendim

Zübde-i kâinatsın Rahmeten lil âlemin
Nebat, eşcâr zikirde, hû çeker gök ve zemin
Essalâtü vesselam aleyke ya Resulullah
Sen şahit ol yâ Rabbi, El maliki yevmiddin

SUPHİ SEKÜ

Nefis Muhasebesi

Ömrümce kıyısında salanmışım bir düşün
İnce bir iplik gibi düğümünde zamanın
Pembe uçurumunda zamansızca düşüşün
Düşmeden yaşıyorum dehşetini son anın

Önüme bakıyorum, dibi görünmez kuyu
İllaki düşeceğim yok bunun başka yolu
Duvarları granit, sanki acıdır suyu
Ruhumda bir endişe, yüreğim korku dolu

Ardıma bakıyorum peşimde dizi dizi
Sıralanmış renklerin şimdi yekûnu afet
Pervasız gençliğimin mermere sinmiş izi
Ne amelim bengi su, ne de emelim saffet

Soluma bakıyorum, uslanmaz bir budala
Gözündeki çapağa kıyamayıp, silmiyor
Dileğini bağlıyor kuruyup gitmiş dala
Nasuhi bir tövbeye sığınmayı bilmiyor

Hakikat-ı hâl ile hemhâl olunca şimdi
Görüyorum içimde ezik büzük faniyi
Kendime soruyorum, o gafil berduş kimdi
Tanımak istiyorum o uslanmaz caniyi

Centilmen ağrılara sarılmış tövbelerim
Evde kalmış kız gibi istiğfarın nazında
Teşehhütte titriyor dizlerimde ellerim
Görüyorum özümü, teheccüt namazında

Bir Gün

Satır satır dize dize
Madde perde olmuş gize
Maveradan kalan ize
Kafa yoran olur bir gün

Farklı farklı, cisim cisim
Biraz harfiz biraz isim
Cümlede kuraksa mevsim
Hece, boran olur bir gün

Biraz fakat biraz yani
İle geçer, ömür fani
Hayal maktul, zaman cani
Hâkim duran olur bir gün

El kırılır bel bükülür
Gözlerdeki fer dökülür
Kalplerdeki nur sökülür
Candan vuran olur bir gün

İster mertçe, ister hince,
İster dostça ister kince
Hâl yazılır ince ince
Mizan kuran olur bir gün

İradenle seçtiğinden
Yediğini içtiğinden
Ektiğinden, biçtiğinden
Hesap soran olur bir gün

NURİYE AKYOL
(NÛRFÂNÎ)

Tercih

Batılın serdiği halıya basmam,
Dikenli yolağı tercih ederim.
Zalim karşısında sesimi kısmam,
Bükülmez bileği tercih ederim.

Hoyratın verdiği selam neyime
Dünya malı için elem neyime
Altın, gümüş kaplı kalem neyime
Hak yazan teleği tercih ederim.

Verdiğim Hak sözden caymaktansa ben,
Şeytanın emrine uymaktansa ben,
Nefsimin sesini duymaktansa ben,
Ker olan kulağı tercih ederim.

Bülbül konmuş çiler onun dalında,
Gözüm olmaz benim gülün alında.
Kör topal koşarken Hakk'ın yolunda,
Patlamış dalağı tercih ederim.

Minnet ile gelen tuzdan istemem,
Nefsime hoş gelen azdan istemem.
Haramlarla dolu cüzdan istemem,
İçi boş küleği tercih ederim.

Zalimin elinde pul olmaktansa,
Hakk'ı haykırmayan dil olmaktansa,
Yâ Rabbi, kuluna kul olmaktansa,
Can alan meleği tercih ederim.

Nûrfânî'm eğmedi zulme başını,
Ağyara göstermez çeşm-i yaşını.
Çekmeden namerdin çatık kaşını,
Kederi, çileyi tercih ederim.

Merdane Gerek

Âşığın huzurda döktüğü yaşlar
Nefs-i emmareyi yener mi yener.
Şeytana atılan ufacık taşlar
Bâtılın başına iner mi iner.

Sevda bülbül ile güle yakışır
Muhabbet Hakk diyen dile yakışır
Dertleri anlatmak tele yakışır
Gönüle dokunmak hüner mi hüner.

Hû deyip ateşe girmeden olmaz
Hiçlik makamına ermeden olmaz
Dünyalık telaşla bu heybe dolmaz
Sabreden burağa biner mi biner.

Gönül incitmeden doğru lisanla
Sana verileni böl garibanla
Mevlâ diler ise lütf-u ihsanla
Kulun hayat bağı süner mi süner.

Kibrin kalesini yıkanlar gelsin
Benlik zindanından çıkanlar gelsin
Sadr'ı aşk oduna yakanlar gelsin
Itrı üstümüze siner mi siner.

Kapıyı çalmaya bahane gerek
Derviş, aşk nârında pervane gerek
Menzile varmaya merdane gerek
Müşküller feraha döner mi döner.

Nûrfânî kurbandır Hakk olan söze
Kusur eder isek vurmayın yüze
Bir gün Azrail'le gelip yüz yüze
Bütün acıları diner mi diner.

NURİYE AKYOL
(NÛRFÂNÎ)

Hesabı Yok

Nefsinden gayrısına aldırış etmiyor, hey! Çok
yemekten mideyi delenin hesabı yok.
Eli kaymakla balda, diyor ki: Yetmiyor, hey!
Mazlumlar kan ağlarken gülenin hesabı yok.

Bir tarafta mazlumlar bulamıyor ekmek, su,
Şeytanlar gece gündüz İslam'a kurar pusu.
Giden cepten değilse, yok zenginin korkusu;
Oltasını harama salanın hesabı yok.

Gücü gücü yetene; dayın yoksa vay sana!
Ortadaki parsadan payın yoksa vay sana!
Ağaya dünyayı ver: Soğan, ekmek, çay sana;
Garibana vurulan palanın hesabı yok.

Dünya yuvarlak amma fır döner insanoğlu,
Nerde bir çıkar görse oynuyor eli kolu.
Gönül gözü kapalı, bulamaz doğru yolu;
Bataklığın içinde ölenin hesabı yok.

Sıkışıp kaldı dünya cenderenin içinde
Fokur fokur kaynar bir tencerenin içinde
Akıl, izan rastgele, halkın dörtte üçünde
Bunalım girdabına dalanın hesabı yok.

Ahlaksızlık diz boyu ar oyunda, oynaşta
Başlar ayakaltında, ayaklar gezer başta
Kalp şeytanın elinde, vicdan arama taşta
Ümmeti fırka fırka bölenin hesabı yok.

Vatanımı çevirmiş firavunlar her yandan,
Gün doğsa da ufuklar görünmüyor dumandan.
Nefret ettim zulüme arka çıkan zamandan
Mazlum coğrafyalarda çilenin hesabı yok.

Çok yazdık, çok söyledik alan olmadı heyhat!
Doğru kayboldu gitti, bulan olmadı heyhat!
Ecdadımın tek sözü yalan olmadı; heyhat!
Türk yurduna kurulan planın hesabı yok.

Nûrfânî'm, sur mu çalsın uyanmak için söyle!
İmtihan olan hayat tükeniyor hey heyle.
Elde kalan ne varsa kaybettik işte böyle;
Yüreği prangalı kölenin hesabı yok.

Dilekçe

Allah'ım, tövbekârız, Nasuh'un sözü ile
Rahmet yağmurlarında ıslanmayı dileriz...
Alnımızda secdenin şol nurlu izi ile;
"Lebbeyk Allah'ım" diye seslenmeyi dileriz...

Kalbe düştü hâreler, silmeyi nasip eyle,
Yüzümüz ak, kapına gelmeyi nasip eyle,
Son nefeste dirilip, gülmeyi nasip eyle;
Yâ Rabbi günahkârız, uslanmayı dileriz,

Allah'ım, gönülleri iman ile doldur da,
Şeytana yer kalmasın, her hücrede, damarda,
Huzuruna "buyur" et, uyku kalsın firarda,
Gece boyu zikrinle süslenmeyi dileriz...

Gönlümüze dünyanın tozunu bulaştırma,
Arzuların peşinde deli gibi koşturma,
Nefsimizi ıslah et, n'olur haddi aştırma,
Büyük cihâd yolunda hırslanmayı dileriz...

Adını söyledikçe her zerreye can gelir,
Feyz-i rahmet içinde erir demler an gelir,
Hasret çeken gönüle zemheri hamam gelir,
Ey yâr, nâr-ı aşkınla beslenmeyi dileriz...

Hasret narını taşır erenler sinesinde,
Sâdır olur her sırlar, gönül penceresinde,
Yanar kül olur âşık, vuslatın öncesinde,
Yanmasak da közünde islenmeyi dileriz....

Şeytan inancımıza, ruhlarımıza talip,
Nefs ile gazamızda arzularımız galip,
Sürünerek de olsa rahmet kapına gelip;
Aşk'ı ummana dalıp, paslanmayı dileriz...

Nûrfânî kendine gel, nefsine uyma sakın,
Dünya hayatı kısa, ecel nefesten yakın
Uğrunda kalbimize fırlatılmış bir okun;
Yarasıyla toprağa yaslanmayı dileriz...

MUHAMMET ÇAL

Doğum Günün Kutlu Olsun Sultanım

Dünyaya bir ışık doğdu seninle,
Çok dertlere merhem oldun elinle,
Hak yolunu bulduk yüce sevginle,
Doğum günün kutlu olsun Sultanım,

O devirde olmasam da yanında,
Dolaşıyor sevgin benim kanımda,
Bize bıraktığın, kuran yolunda,
Doğru yönü bulduk gönül Sultanım.

Varlığınla huzur doldu tüm cihan,
Tasalar yok oldu, bitti nagehan,
Güllerle donandı, doğruldu mizan,
Âlemlere huzur verdin gönül Sultanım.

Seninle öğrendik, bulduk Hak yolu,
Can evimiz, varlığınla dopdolu,
Gösterdiğin yolda, olduk Hak kulu,
Hanemize huzur verdin gönül Sultanım.

Secde etti varlığına her âlem,
Anlatmaya yetmez ki seni kalem,
Zikrettikçe ismin, tükenir çilem,
Doğum günün kutlu olsun Sultanım.

Yüce Peygamber

Yücelerin yücesi sen, gönül sultanım,
İsmini zikreder her şey, ben de cananım,
Aşkın ile dolsun taşsın gönül ummanım,
Âlemlere rahmet olan yüce peygamber,
Her yerde senin kokun var, bir miski amber.

İslam'a bir ışık oldun, mümine rehber,
Ağaçlar, taşlar, ismini ettiler ezber,
Mahşer günü şefaatinde bize de yer ver,
Âlemlere rahmet olan yüce peygamber,
İsmin ile titrer yer gök, bizdeki kalpler.

Hakka kul olmanın yolu, senin yolundur,
Senin yolundan gidenler, Hakkın kuludur,
Her canlının er veya geç ölüm sonudur,
Âlemlere rahmet olan yüce peygamber,
Mahşerde rahmet safında, bana da yer ver.

Çiçekler, böcekler, aşkla; ismini anar,
Dağlar taşlar, dile gelir kuruyan çınar,
İsmini anmayan kullar, şaşkın yoldalar,
Âlemlere rahmet olan yüce peygamber,
Şefaat eyle, Hak yolunda bize de yer ver.

Rehberim oldun Allah'a gittiğim yolda,
O güzel ahlakın yoktur başka bir kulda,
Sen kuranda, sen ezanda, varsın her anda,
Âlemlere rahmet olan yüce peygamber,
Şefaat eyle Hak yolunda, bize de yer ver.

KEMAL DOĞANAY

Güzel İnsan

Kendi güzel huyu güzel,
Güzel insan sevdim seni.
Kenan'da ki kuyu güzel,
Güzel insan evdim seni.

Şeytan senden uzak durur
Susuz çiçek bir gün kurur
Selam versen hayra yorur,
Güzel insan sevdim seni.

Bazen olur selam alır
Bazı güzel haber salır
Yol bilmeyen yolda kalır,
Güzel insan sevdim seni.

Ahlâk edep sende derler
Şahit buna gökler yerler
Senden uzak olur şerler,
Güzel insan sevdim seni.

Kardan beyaz elleri var
Bülbül olmuş dilleri var
Nede güzel gülleri var,
Güzel insan sevdim seni.

Doğanay'ım güzel derim
Yükseklerde benim yerim
Güzel söze Allah Kerim,
Güzel insan sevdim seni.

Sevgiden Haber Yok

Kaç kere sedayı gönderdim sana,
Sevgiden haber yok dönmez geriye.
Hani söz vermiştin o günler bana,
Sevgiden haber yok dönmez geriye.

Habil'le Kabil'in bitmez savaşı
Dünya dedikleri hesapsız yaşı
Sular damla damla eritir taşı,
Sevgiden haber yok dönmez geriye.

Dört kutsal kitabın hepsinde yazar
Ahilerde kaç kez kurmuştu pazar
Gönül Bağlarıma değmesin nazar,
Sevgiden haber yok dönmez geriye.

Fakirin gönlünde çok aslan yatar
Yanlış tartan varsa mutlaka batar
Düşman dedikleri hep kurşun atar,
Sevgiden haber yok dönmez geriye.

Kerem'in gördüğü o korkunç rüya
Ona mezar oldu şu yalan dünya
Cennete gidecek Aslı'dır hülya,
Sevgiden haber yok dönmez geriye

Doğanay'ım günden güne eriyor
Seven sevdiğine mektup veriyor
Her gece rüyama sevdam giriyor,
Sevgiden haber yok dönmez geriye.

SAKİN KARAKAŞ
(SAKİNÎ)

Ölüm

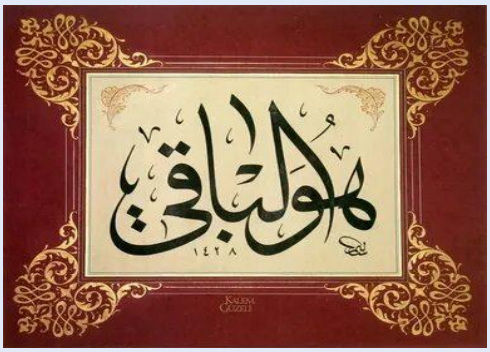

Kor bir ateş düşünce otağına
Ocak duman olur can yakar ölüm.
Acı çöker bahçesine, bağına
Umutlarını o gün yıkar ölüm

Gözlerden yaş akar karalar bağlar
Elem verir üstüne gelir dağlar
Köşe başı bir yetim çocuk ağlar
Ciğerine bir pençe takar ölüm.

Ölümdür cananı candan ayıran.
Ağıt yükselir el aman el aman
Çöker insan üstüne karabasan
Bir mekân çöker yürek yakar ölüm

Sararınca düşer daldan bir yaprak
Mevta yunar akça duru ve berrak
Kucaklar o gün onu kara toprak
Yorgun gözlerde yaştır akar ölüm

Öksüzler pazarında kara kara
Ölüm ki yuvada bırakır yara
El dağılır Sakinî düşer dara
Allah bilir gün gelir, gelir ölüm

Sine Sine

Dua dua Allah verir
Yağmur yağar sine sine
Toprak doyar gülümsetir
Işkın sürer sine sine

Gün ağarır ışık saçar
Tomurcuklar birden açar
Bülbül öter güle naçar
Figan eyler sine sine

Su bir candır hayat verir
Suyu gören filizlenir
Hak yolunda can özlenir
Allah Allah sine sine

Nevruz gelir börtü böcek
Toprak yarıp yürüyecek
Uçup gelir bir kelebek
Gelir konar sinesine

Kazma vurur beli vurur
Tırmık yüzün yırtar durur
Su olmazsa çatlar kurur
Toprak güler sine sine

Bir bereket damla damla
Yaprak yeşerir zamanla
Tohum kökler suya kanla
Toprak çeker sinesine

İnsan büyür bark terk eder
Rızkı için çeker gider
Ana ağlar bir ah çeker
Elin vurur sinesine

Âdemoğlu ekmek derdi
Hak vermezse neyi yerdi
Allah kulu her bir ferdi
Hayat dersi sine sine

Sakinî der sinem serin
Düşünürsün derin derin
Toprak daim senin yerin
Allah alır sinesine

AHMET KARA
(HASSÂSÎ)

Ya Rab!

Bugün; şehri Ramazan'da
Mesut eyle, ya Rab bizi!
Kalmasın kul, gül hazanda
Mesut eyle, ya Rab bizi!

Garip ağlar, masum ağlar
Viran oldu, açmaz bağlar
Gitti dostlar, nice sağlar
Mesut eyle, ya Rab bizi!

Sana geldik, sana yönüm
Umut ettik, geçti günüm
Senden başka, yoktur senim
Mesut eyle, ya Rap bizi!

Ağlar olduk, bizde günde
Çare sende, huzur sende
Günahkârım, işte bende
Mesut eyle ya, Rab bizi!

Hayır, dua olsun bize
Sıkıştıkça, yönüm size
Geldim işte, derdi taze
Mesut eyle, ya Rap bizi!

Hassasi bu; halin söyler
Viran olmuş, bizim köyler
Gelin yola, gelin beyler
Mesut eyle, ya Rab bizi!

Bugün Cuma

Düşkünün yurduna ilaç olalım
Bugünde Cumadır hayır eylesin
Rahmettir kapısı sevinç olalım
Bugünde Cumadır hayır eylesin

İnancın yolları mübarek olsun
Gönülden dualar garibe gelsin
Hikmeti verenim yaşımda silsin
Bugünde Cumadır hayır eylesin

Nurunun cemali tevhide bakar
Aşk tüter zikirden kalplere akar
Açılmış çiçekten kokular döker
Bugünde Cumadır hayır eylesin

Çaresiz kapında himmete muhtaç
Rahmeti bekleyen kullarında aç
Kalpten tekleyene şifadır miraç
Bugünde Cumadır hayır eylesin

Dertleri olanlar bulsun şifada
Kötülük olmasın düşün kafada
Yüklenirsin mana şükür ifada
Bugünde Cumadır hayır eylesin

Melekler bekliyor bizi omuzda
Yazacak ameli bekler temizde
Vaktini kaçırma şuur namazda
Bugünde Cumadır hayır eylesin

OKTAY GÜVENER

Aşkın Sırrı

Gönül kandil, hicran ile yanarsın
Sırra ermiş mısralarda kanarsın
Düşte değil gerçekte de sanırsın
Gel de sorma, aşk ateşi köz beni.

Bir bakışla bin yılları aşıran
Adım atsam izlerimi şaşıran
Derman iken zehrimi de taşıran
Hüsnün ile bağladığın çöz beni.

Ben garip kul oldum senin yoluna
Serdim ömrü rıza denen çölüne
Sakla beni aşkın gizli diline
Adım kalsın şiirlerde yaz beni.

Her nefeste adın düşer dilime
Her secdede nurun siner gönlüme
Varlık denen kör kuyu ölümüme
Işık tutan sır kapında sez beni.

NEVZAT KÖKSÜZ (DERVİŞ BABA)

Öldüğünde Anlarsın

Kabir boş bir çukur değil
Girdiğinde anlarsın
Ömür hesapsız değil
Öldüğünde anlarsın

Kimisi halâ hesapta
Kimisi her an azapta
Ölüm bir tık uzakta
Öldüğünde anlarsın

Sevdiklerin ağlarlar
Kefen ile sararlar
Bir tabuta koyarlar
Öldüğünde anlarsın

Teneşirde sorarlar
Namazını kılarlar
Sana şahit ararlar
Öldüğünde anlarsın

Fani bu dünya fani
Ölmem diyenler hani
Ölüme yoktur mani
Öldüğünde anlarsın

Hafife alma imanı
İman selamet limanı
Ölüm hakkın fermanı
Öldüğünde anlarsın

Ateş olsan sönersin
Çiçek olsan solarsın
Bir çaredir ararsın
Öldüğünde anlarsın

Derviş babam hele dur
Ömür bitmez yokuştur
Yıllar uçan bir kuştur
Öldüğünde anlarsın

ÖZKAN DEMİR (KAYNARCALI)

Mecnun'un Leylası Gibi

Tuz bastım acıyan yaralarıma
En güzel gülüşlerimin ardında
Mutluluk perde çekmiş
Gülmeyen yarınlarıma

Bakmakla görünmeyendir
Ruhumda gizlenen acılara
Yüreğimi sarmalayandır
Sessizce attığım çığlıklara

Yağmur gibi yağsın istemem
Gözyaşımda sakladığım
Beni böyle gör istemem
Nefretini sevgi ile akladığım

Hayat gibi sevgide yalan
Mecnun'un Leyla'sı gibi olduk roman
Bir anda her şey darmaduman
İçimdeki gülüşlerim sen ol istedim

ÂŞIK MAHMUT ÇELİKGÜN

Adalet

Kendin ferman yazıp okumuyorsun
Demek ki zır cahil körsün adalet
İşte hüküm deyip şakımıyorsun
Bülbül gibi dut mu yersin adalet...

Hırsızları himayene alırsın
Ülke talan olmuş, bakıp kalırsın
Suçlu kaçar, suçsuzları bulursun
Döviz zenginiyle birsin adalet...

Onca kara para hiç aklanmıyor
Devleti soyanlar tutuklanmıyor
Dosyalar yığılmış sonuçlanmıyor
Allah sana sabır versin adalet...

Ödül alıp gülücükler saçtılar
Hayali ihracat yapıp kaçtılar
Gidip İsviçre'ye hesap açtılar
Arıyoruz sen nerdesin adalet...

Hukuksan, üstünsen göster kendini
Ne zincire vur, ne sustur beni
Kalemim korkmadan yazdı ya seni
Çelikgün'e haksız dersin adalet...

DR.OSMAN AKÇAY
(SEĞMENOĞLU)

Dünya Durağı

Dünya dediğin bir gölgelik durak
Sona erecek bak değildir ırak
Feryadı figanı bir yana bırak
Vuslatın yoluna seril de yürü

Gelenler hep gider kalmaz bir izi
Götürür meçhule bu raylar bizi
Kapatır perdeyi saklayıp gizi
Ecelin sırrına eril de yürü

Kimi bir rüzgârdır savrulur gider
Kimi bir ateştir kavrulur gider
Günü gelir toprak yoğrulur gider
Toprağın bağrına karıl da yürü

Dün dediğin bitti yarın bir rüya
Nefes dediğinse sığmaz kuyuya
Dönüp de bakmadan sahte dünyaya
Muhabbet bahrine sarıl da yürü

Marifet sofrası kurulmaz oldu
Gönül hatırları sorulmaz oldu
Bulanık beyinler durulmaz oldu
Gönül deryasında durul da yürü

Dünya bir handır ki konanlar göçer
Herkes ektiğini mahşerde biçer
Mümin olan kullar şerlerden kaçar
İmanın ipine sarıl da yürü

Seğmenoğlu der ki uyanmaz isen
Hakikat nârıyla sen yanmaz isen
Her adımda Hakk'a dayanmaz isen
Gaflet uykusundan sıyrıl da yürü

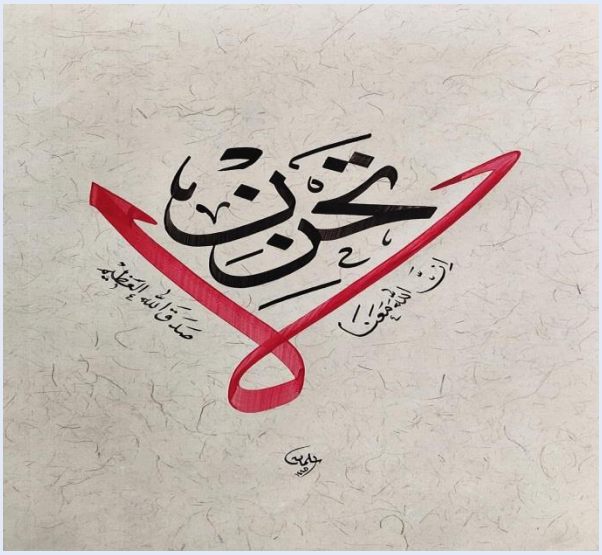

Lâ Tahzen

Korkudan ortadan kalbin yarıldı
Ağlarken bedenin miskinim diye
Her zerren nefsine artık darıldı
Kıvanç duy kendinle seçkinim diye

Yüce Allah Rahîm, Gafûr değil mi
Müminlere Tevvâb, Şekûr değil mi
Günahkâr kuluna Sabûr değil mi
Neden üzülürsün pişkinim diye

Mevla'mız hem Semî hem Basîr iken
Gizliden açıktan tek Habîr iken
Hududu olmayan O Kebîr iken
Niçin düşünürsün bitkinim diye

Seğmenoğlu gönlün olsun bahtiyar
Tövbeni çabuk yap, nefsini uyar
Hasîb ve Afüvv Rab sesini duyar
Mahşer günü söyle yetkinim diye

KİTAP TANITIMI: OSMAN AKÇAY BÜTÜN ŞİİRLERİ

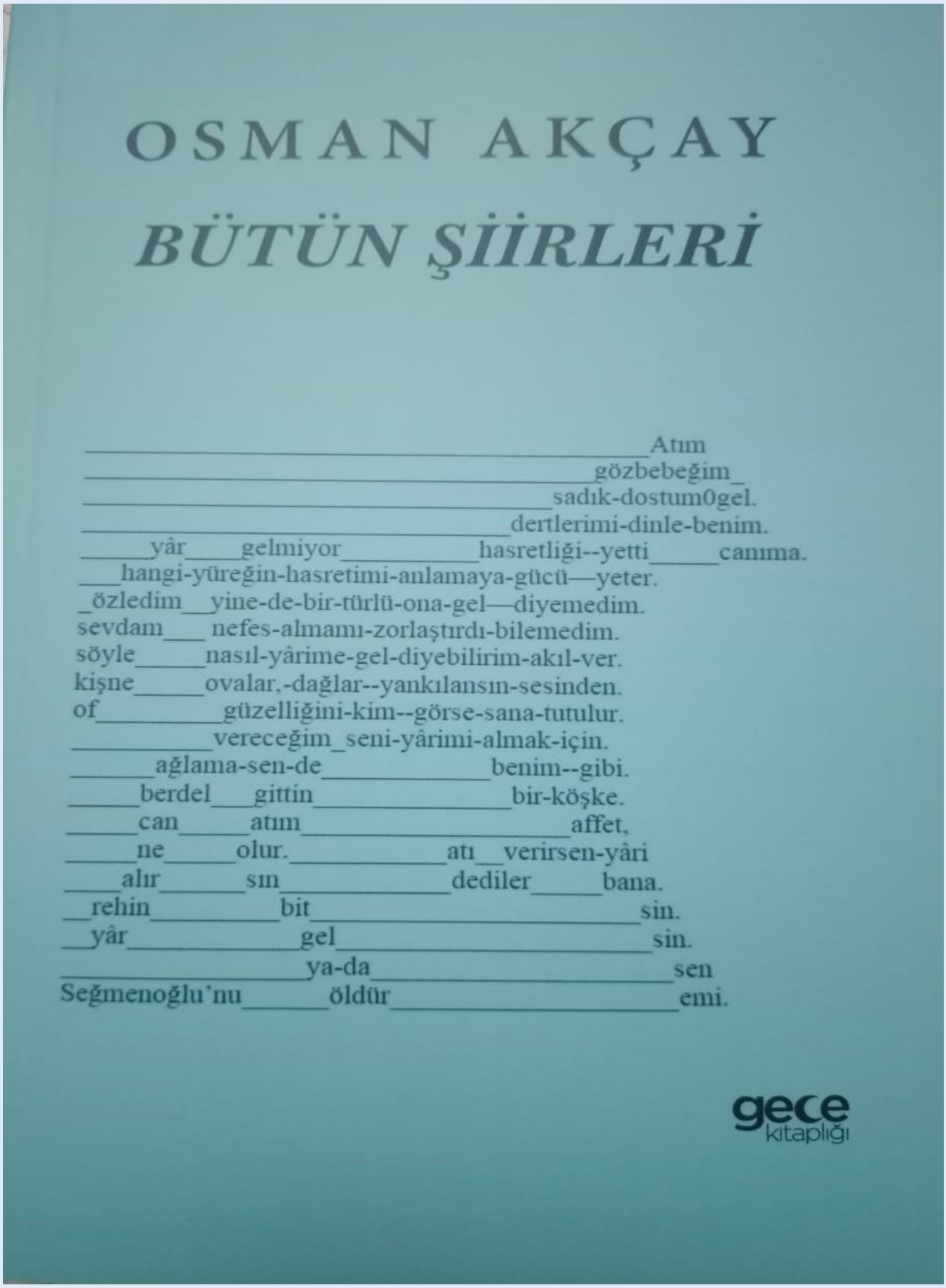

TÜM SEÇKİN KİTAPÇILARDA

KİTAP TANITIMI: GÖNÜL KÖPRÜSÜ ŞİİR ANTOLOJİLERİ 1-2-3 VE 4

Editörlüğünü Dr. Osman Akçay'ın yaptığı Gönül Köprüsü Şiir Antolojileri seçkin kitapçılarda.

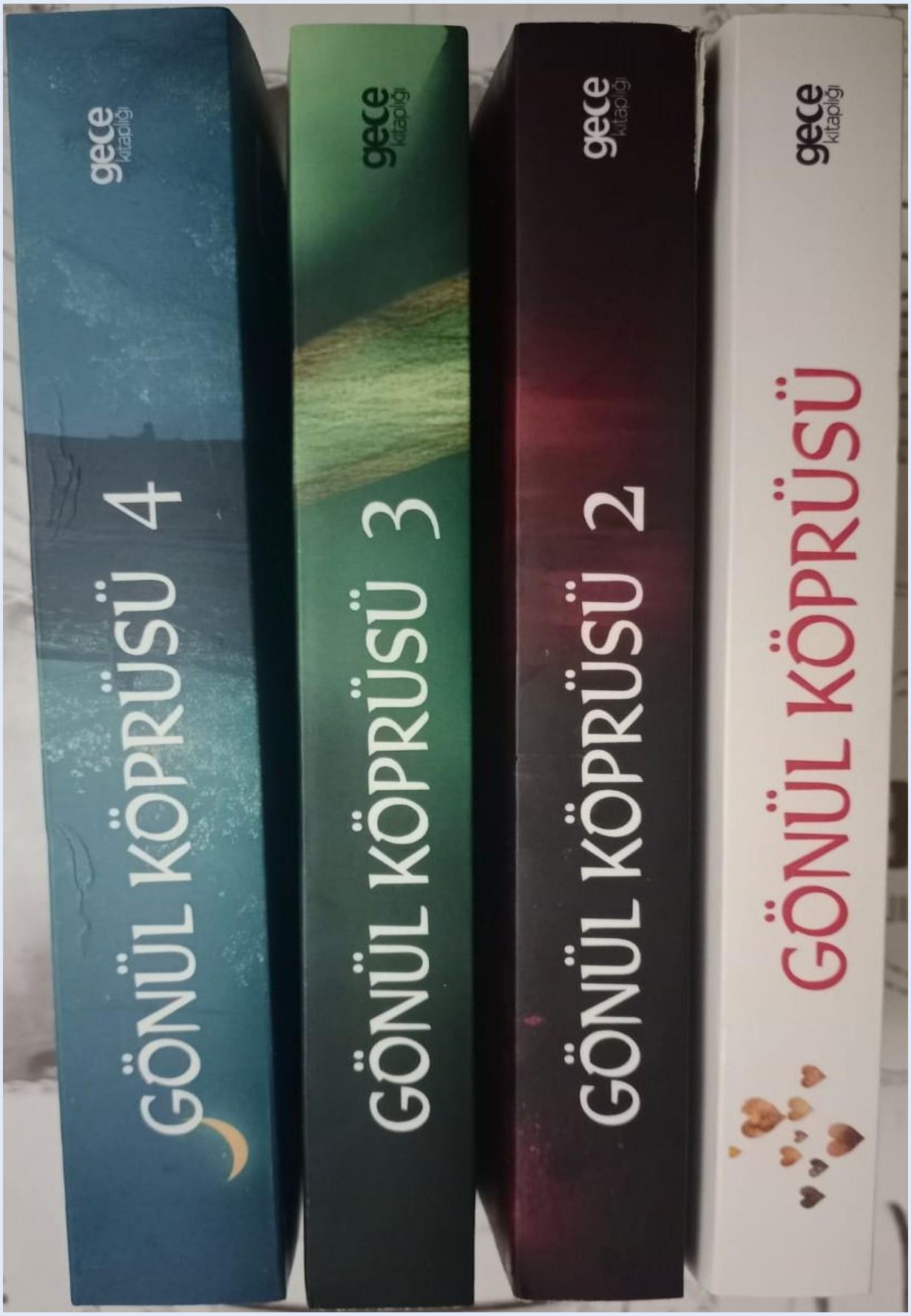

TÜM SEÇKİN KİTAPÇILARDA